මහා කණ්හ ජාතකය

තවද හුදු සමෘද්ධියෙන් මවාලු රැවක් වැනිවු තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි ලෝකාර්ථචරියාවක් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්.

එක් දවසක් ධම්සභාමණ්ඩපයෙහි රැස් වූ භිඤුන්වහන්සේ සර්වඥයන් වහන්සේ අඤ්ඤාකොණ්ඩඤඤ භික්ෂූන් වහන්සේ ඇතුළුවූ පස්වග මහනුන් නිසා අටසාළිස් යොත්තක් ගොසින් මහණකරවා වැඩිසේක. මහාකප්පින්න රජ්ජුරුකෙනෙක් නිසා එක්සිය විසියොත්තක් කතරගෙවා වැඩිසේක. අලව් යක්ෂයා නිසා එතෙක් කතර තමන් වහන්සේම පාසිවුරු ගෙණගොසින් ඔවුන් හික්මවා වැඩිසේක. වෛනයජන කෙණෙකුන් නිසා ගොස් මහණකරවා ගෙණ වැඩිසේකැයි එසේ හෙයින් සර්වඥයන් වහන්සේගේ පරොපකාරය යහපත් නිසායයි කිය කියා උන්තෙනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නාට පුර්ව භාගයෙහි කවර කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාරා එපවත් අසා දන්මතු නොවෙයි පළමුත් උත්තමයෝ තමන්ගේ උත්සාහයෙන් බොහෝ දෙනා අපායට යන්නාවුන් ගොඩලුවෝ වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්ස් ඉකුත් වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස බරණැස් නුවර උසි්රථ නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයහි කාශාප සම්මා සම්බුදු රජානන් වහන්සේගේ ශාසනය බොහෝ කලක් පැවත එන අවදියෙහි පිරිහෙන්ටවන. සර්වඥයන් වහන්සේ නොකරන්ට කී අවවාද එක් විස්සක් කාරණායෙන් මනුෂායන් විසින් සිත් ගෙණ මෙහෙනියන් හා එක්ව සමෝගය කිරීමෙන් දරුවන් වදා ගිහින් හා සරිව වාසය කොට භික්ෂූන් වහන්සේ මහණ ධර්මය හළසේක. භිකුෂුනින් වහන්සේත් තමන් වහන්සේගේ භික්ෂුනි ධර්මය හළසේක. භික්ෂුනීන්වහන්සේත් තමන් වහන්සේගේ භික්ෂූනි ධර්මය අලසේක. භික්ෂූණින් වහන්සේත් තමන් වහන්සේගේ භික්ෂූනි ධර්මය අලස්ක. උපාසකවරුත් තමන්ගේ උපාසක ධර්මය අළහ. උපාසිකාවරුන් තමන්ගේ උපාසිකා ධරම්ය අළහ. බුහ්මණයෝත් තමන්ගේ බුාහ්මණ ධර්මය අළහ. සියලු මනුෂායෝත් දශකුශල ධර්මයන් හැර දශ අකුශල ධර්මය කරන්නාහ.එසමයෙහි මළ සත්වකෙණෙක් තරකයෙහි උපදින්නාවූන් විනා දිවාලෝකයෙහි උපදිනා කෙණෙක් නැති නියාව ශකුයෝ දුන කාශාප සර්වඥයන් වහන්සේගේ ශාසනය පිරිහෙයි මනුෂායන් භයගන්වා හික්මවමියි සිතා මාතලි දිවාපුතුයා කැඳවා මෙපවත් කියා ඔහු අස්තාම්බකු සා බළුවෙසක් මවාගෙණ ඇඹුල් කෙසෙල්ගෙඩි පමණ දළ මවාගෙණ දම්පට පසකින් එකියන බල්ලා පස්තැනකින් බැඳගෙණ ශකුයෝ තුමු වැදිවෙසක් මවාගෙණ බල්ලා අතින් ඇරගෙණ බරණැස් නුවරට පැමිණිගමනේ එකියන බලු මෙනුවර නස්නේයයි මහත්කොට ශබ්ද පැවැත්වුයේය. බොහෝ මනුෂායෝ ඇතුළු නුවරට වැද රජ්ජුරුවන්ට එපවත් කිහ. රජ්ජුරුවෝ එපවත් අසා එසේවිනම් වාසල් අගුළු ලවයි කියා වාසල් අගුළුලා ගත්හ. අටළොස් රියන් පහුර ශකුයෝ තමන්ගේ ශකුානුභාවයෙන් පැණ ඇතුළුනුවරට වැද විථියේ ඉල්ලා ඇරයන්ට වන්හ. මනුෂායෝ භයින් තුස්තව දොරවල් අගුළුලාගත්හ. බලුත් රජ්ජුරුවන් ලඟසිට දසදහසක් යොදුන් දඹදිවට ඇසෙන නියායෙන් මහත්කොට හඬගැසුයේය. රජ්ජුරුවන් ඇතුළුවූ බොහෝ මනුෂායෝ භයින් තුස්ත වූහ. රජ්ජුරුවෝ රාජමෛර්යය උපදවා කියන්නාහු එම්බල වැද්ද මේ කළුපැහැයෙන් හා මහත්වූ දළ ඇති තොපගේ බල්ලා කුමක් නිසා ගෙණාවුද බළු කුමක් නිසා මොරගාදයි විචාළාහ. ඒ වැදි පුතුයා කියන්නේ රජ්ජුරුවෙනි මේ බළු තමාගේ බඩසාය හෙයින් මු මුරගාන්නේයයි කීහ.

එවිට රජ්ජුරුවෝ තමන්ට හා ඇතුළුතුවරගෙයි සියල්ලවුන්ට ඉදිකළ බත් ගෙන්වා ලු ගමනේ එකකටින් කා මුරගාන්නේය. එවිට රජ්ජුරුවෝ මූ මුරගාන්නේ කුමටදයි විචාළසේක. වැදි කියන්නේ බඩ ගින්නෙන් හඬයි කීහ. ඇතුන්ට අසුන්ට ඉදිකළ බත් ලු ගමනේ එකකටින් කා මුරගාන්නේය. රජ්ජුරුවෝ වැද්ද තාගේ බළු මුරගාන්නේ කුමටදයි විචාළේය. එවිට වැදි කියන්නේ බඩගින්න් මුරගාන්නේයයි කීයේය. රජ්ජුරුවෝ බරණැස් නුවර බොහෝ මනුෂායන්ට ඉදිකළ බත්ලු ගමනේ එක් කටින් කා මුරගාන්නේය. රජ්ජුරුවෝ වැද්දවුට කියන්නාහු තොපගේ බල්ලා මුරගාන්නේ කුමටදයි විචාළේය. එවිට වැදි කියන්නේ බඩගින්නේයයි කීහ. රජ්ජුරුවෝ සිතන්නාහු මේ බල්ලා බල්ලෙක් නොවෙයි මෙතෙක් බත් කා තෘප්තියකට නොපැමිණියේය. මහත් තේජස් ඇති යක්ෂයෙකැයි සිතා කියන්නාහු එම්බල වැද්ද තොපගේ බල්ලාට බත් ලා තෘප්තිය කට පමුණුවාලිය නොහැක්ක. මු මුරගාන්නේ ඌරන් මුවන් ගොනුන් ගේ මස් කන්ටද ඒ නැතිනම් මිණිමස් කන්ටදයි විචාළේය. එවිට වැදි කියන්නේ මේ බල්ලා මුරගාන්නේ ඌරන් මුවන් ගෝනන් කන්ට නොවෙයි මිනිසුන් කන්ටයයි කීයේය. එවිට රජ්ජුරුවෝ කියන්නාහු, තොපට වෛරී මනුෂායෙන්ද අවෛරී මනුෂායෙන් කවුරුදැයි රජ්ජුරුවෝ කීහ. යම් කෙණෙක් දුශ්ශීලයෝ වි නම් එසේවු මනුෂායෙය්යයි කීහ. රජ්ජුරුවෝ මට එසේ

කිමෙන් නොදනෙයි විස්තර වශයෙන් කියවයි කීහ. ශකුයෝත් අසවයි මහරජ කියා කියන්නාහු යම් කෙණෙක් සඟලසිවුරු වැලඳ පටිබැඳ පාතුය අතින් ගෙණ භිඤාටනය කෙරෙද්ද එසේ වු භික්ෂූන් වහන්සේලා සීසෑම් වැපීරීම් ආදිවු දෙය කොට ගිහින්සේ වාසය කෙරෙත්නම් එසේවු අලජ්ජිවු භික්ෂූන් වහන්සේ කෙරෙහි වෛර ඇතියෙම් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවම් කීහ. තව යම් භික්ෂූණිකෙණෙක් සඟලසිවුර පොරවා පටිය බඳිද්ද පාතුය අතින් ගෙණ භිඤාටනය කෙරෙද්ද එසේවු භික්ෂූනින් වහන්සේලා ලොකස්වාදයෙහි යෙදී දරුවන් වදා වාසය කෙරෙත් නම් එසේවු අලජ්ජි භික්ෂූණින් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවම් කීහ. තවද යම් තාපසකෙණෙක් මැලිවු දන්තයන් හා රජස්වැකුණු ශරීරයෙන් හා අවුල්වු ජටා ඇතිව තපස්කරන්නාවු තාපසකෙණෙක් ගිහින්ට නයතුරුස් දී ගිහින් හා සරිව වාසය කෙරෙත්නම් එසේවු තාපසයන් කෙරේ වෛර ඇත්තෙම්, මේ බල්ලා ලවා කවා මරවම් කීහ. තවද යම් බාහ්මණකෙණෙක් තමන්ගේ තිවේද හා යාග හෝම ආදීවු දෙය උන්ගේ ඉෂ්ටානිෂ්ට දෙක නොබලා තුමූම සම්පත් නිසා මෙසේවු යාගහෝමයක් කරම්හයි මනුෂායෝ නොකියාවාම කොට උන්ගේ සම්පත් ඇරගණිත් නම් වේවා තමන් හා යාගහෝම බාහ්මණ ධර්මයෙහි නොපිහිටියේ නම් එසේවු බාහ්මණයණුත් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කීහ

තවද යම් සත්වකෙණෙක් තමන්ගේ දෙමව්පියන්ට අත් පා වෙහෙවර නොකරත් නම් එසේවු මනුෂායනුත් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කීහ. තවද යම් සත්වකෙණෙක් තමන්ගේ දෙමව්පියන්ට ආකොශ පරිභව බෙණත් නම් එසේවු මනුෂායනුත් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කීහ. තවද යම් සත්වකෙණක් තමන්ගේ කුඩා මවුන් කෙරේද යාළුවන්ගේ බිරින්ද කෙරෙහිද, තමන් බිරින්දගේ මෑනියන් කෙරෙහිද, ගුරුන්ගේ බිරින්ද කෙරෙහිද, දෝෂ කෙරෙද්ද එසේවූ මනුෂායනුත් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කීහ. තවද යම් බුාහ්මණ කෙණෙක් කඩුපලග ආදීවූ ආයුධ ගෙණ මංචල සිටි මිනිමරා වස්තු උපදවද්ද සේවක කම්කොට නොකරණදෙය කරණ බුාහ්මණයනුත් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කීහ. තවද යම් ස්තුියක් පරදාරාදීවු බොහෝ නොකටයුතු කෙරේද එක් පුරුෂයෙකු දිලු සම්පත් ඒ ස්වාමිපුතුයා අතුරෙ ඉඳ දිරවාගත නොහී අනික් පුරුෂයෙකු සම්පත් දෙමි කියන්නා ඒ පුරුෂයා කරායේද එසේවු ස්තීුනුත් මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කීහ. තවද යම් පුරුෂයෙක් පස්පව් පුරා දශ අකුසල් කෙරේද එසේවූ පාපිෂ්ටයා කෙරෙහිත් මම වෛරයෙමි මේ බල්ලා ලවා කවා මරවමි කියා මෙසේවු පුරුෂයන් කරා මෙහෙයා කඩා කන්නාක්මෙන් මනුෂායන් භය ගන්වා ඉක්බිති ශකුයෝ තමතන්ගේ වැදිවේශය හැර ශකු ආත්මභාවයෙන් සිට රජ්ජුරුවන්ට ගාථා සතරකින් අවවාද කියා රජ්ජුරුවෙනි බුද්ධශාසනය පසු බස්නා දක පෙරලා ශාසනය අභිවෘද්ධි කරණු සඳහා ආමි කීයා බොහෝ මනුෂායන්ට අවවාද කොට ශකයෝ තමන්ගේ ශකුභවනයටම ගියාහ. එතැන් පටන් මනුෂායෝ තමන් කරන්නාවු දශ අකුශල ධර්ම හැර දශකුශල ධර්මයෙහි යෙදී දානධාහාශයෙන් වාසය කරන්නාහ. භික්ෂු භික්ෂූණින් වහන්සේලාත් සර්වඥයන් වහන්සේ වදාළ ධර්මය නියාවට පුතිපත්ති පුරා අඛණ්ඩ ශිලය රක්ෂා කරන්නාහ. ශකුයන්ගේ අවවාදයෙන් ශාසනය දාසක් අවුරුදු නිස්කලංකව පැවැත්තේයයි වදාරා මේ මහාකණ්හ ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි ශකුයෝ නම් බුදුවු මම්ම යයි වදාළසේක.